ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ 287 /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 07 ທັນວາ 2017

ລັດຖະດຳລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດ
ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 059/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ຕຸລາ 2017 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 023/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 24 ພະຈິກ 2017.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ປະທານປະເທດ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 059 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 30 / 10 / 17

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 4 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ໃນວາລະກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 30 ຕຸລາ 2017.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ເລກທີ 27 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 30 ຕຸລາ 2017

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດ
ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນໄດ້ປັບປຸງຕົນເອງ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ເຕີບໃຫຍ່ ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ສາມາດແຂ່ງຂັນກັບການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 ການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ

ການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການທາງດ້ານພາສີ ຫຼື ການກຳນົດປະລິມານການນຳເຂົ້າໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ ເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຫຼື ມີໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳ ແລະ ກະສິກຳ ຫຼື ສິນຄ້າປະເພດອື່ນໃນ ສປປ ລາວ ທີ່ຜະລິດສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ແຂ່ງຂັນໂດຍກົງກັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ຫຼື ຜູ້ຜະລິດທີ່ມີຜົນຜະລິດລວມ ປະກອບເປັນອັດຕາສ່ວນທີ່ສຳຄັນຂອງຜົນຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນທັງໝົດ;
2. **ສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ** ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າທີ່ມີຄຸນລັກສະນະສະເພາະພື້ນຖານທີ່ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບສິນຄ້າທີ່ຜະລິດໃນ ສປປ ລາວ ເປັນຕົ້ນ ການປະຕິບັດງານ, ການນຳໃຊ້, ຄຸນນະພາບ, ອົງປະກອບດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ຢູ່ໃນກຸ່ມສິນຄ້າປະເພດດຽວກັນ;

3. **ສິນຄ້າທີ່ແຂ່ງຂັນໂດຍກົງ** ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳ ແລະ ສິນຄ້າກະສິກຳນຳເຂົ້າ ທີ່ສາມາດໃຊ້ປ່ຽນແທນສິນຄ້າທີ່ຜະລິດພາຍໃນ;

4. **ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ** ໝາຍເຖິງ ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າປະເພດໃດໜຶ່ງໃນປະລິມານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍແບບເດັດຖານ ຫຼື ທຽບຖານ ໂດຍປຽບທຽບກັບປະລິມານສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ສິນຄ້າທີ່ແຂ່ງຂັນໂດຍກົງທີ່ຜະລິດໃນ ສປປ ລາວ;

5. **ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ສົ່ງອອກ ຫຼື ຜູ້ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ລັດຖະບານຂອງປະເທດສົ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ຕໍ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ທີ່ຜະລິດສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ສິນຄ້າທີ່ແຂ່ງຂັນໂດຍກົງກັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າ, ກຸ່ມ, ສະມາຄົມ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນຕົວແທນປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ;

6. **ປະລິມານການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນແບບເດັດຖານ ຫຼື ທຽບຖານ** ໝາຍເຖິງ ປະລິມານການນຳເຂົ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຕາມອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍ ຫຼື ປະລິມານໂດຍປຽບທຽບລະຫວ່າງປະລິມານການນຳເຂົ້າກັບປະລິມານການຜະລິດພາຍໃນປະເທດ;

7. **ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ** ໝາຍເຖິງ ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງໂດຍລວມ ຕໍ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ;

8. **ໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ** ໝາຍເຖິງ ເຫດການທີ່ໃກ້ຈະເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຊຶ່ງຈະພາໃຫ້ມີຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ຢ່າງແນ່ນອນ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການ ເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ເອື້ອອຳນວຍແກ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ໃຫ້ສາມາດປັບປຸງຕົນເອງ ແລະ ແຂ່ງຂັນກັບການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ.

ລັດ ສະໜອງງົບປະມານ, ບຸກຄະລາກອນ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ ໃຫ້ແກ່ອົງການຮັບຜິດຊອບຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ

ການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍ;
2. ຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ, ພາວະວິໄສ ແລະ ຍຸຕິທຳ;
3. ນຳໃຊ້ມາດຕະການໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນໂດຍມີການກຳນົດເວລາທີ່ແນ່ນອນ ແລະ ບໍ່ເລືອກປະຕິບັດ;
4. ສອດຄ່ອງກັບສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ດຳເນີນການຜະລິດສິນຄ້າຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຜູ້ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີປະສິດທິພາບ, ປະຕິບັດຕາມສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II
ການກຳນົດ ແລະ ການສືບຫາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍ
ໝວດທີ 1
ການກຳນົດຄວາມເສຍຫາຍຂອງຜູ້ຜະລິດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ

ມາດຕາ 8 ຄວາມເສຍຫາຍຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ

ຄວາມເສຍຫາຍຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ແມ່ນ ການສູນເສຍຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງໂດຍລວມ ຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຫຼື ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.

ມາດຕາ 9 ການກຳນົດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ

ໃນການກຳນົດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ໃຫ້ພິຈາລະນາຕາມແຕ່ລະປັດໄຈ ດັ່ງນີ້:

1. ອັດຕາ ແລະ ປະລິມານການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງເດັດຖານ ແລະ ທຽບຖານ;
2. ສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນຫຼຸດລົງ;
3. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບການຂາຍ;
4. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບຜົນຜະລິດ;
5. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບຜະລິດຕະພາບ;
6. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບກຳລັງການຜະລິດ;
7. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບກຳໄລ ຫຼື ຂາດທຶນ;
8. ການປ່ຽນແປງຂອງລະດັບການຈ້າງງານ;
9. ປັດໄຈອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກປັດໄຈອື່ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ບໍ່ຖືວ່າເປັນປັດໄຈຂອງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.

ສຳລັບເນື້ອໃນລະອຽດຂອງ ແປດ ປັດໄຈຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ລະດັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 10 ການກຳນົດໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ

ການກຳນົດໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ໃຫ້ອີງໃສ່ບັນດາປັດໄຈທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 2
ການສືບຫາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ

ມາດຕາ 11 ການສືບຫາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ

ການສືບຫາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ແມ່ນ ການຊອກຫາຂໍ້ມູນເພື່ອຢັ້ງຢືນຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຫຼື ໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຍ້ອນການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຜິດປົກກະຕິ.

ການສືບຫາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ຈະດໍາເນີນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີສາເຫດໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ດໍາເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ອນນໍາສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນານໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 24 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 12 ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ມີການສືບຫາຂໍ້ມູນ

ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ມີການສືບຫາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ມີຄໍາຮ້ອງຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ;
2. ມີການພົບເຫັນຂໍ້ມູນ ຫຼື ຫຼັກຖານກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບຫາຂໍ້ມູນ.

ມາດຕາ 13 ຄໍາຮ້ອງຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ

ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ສາມາດຍື່ນຄໍາຮ້ອງຕໍ່ກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ຕາມແບບພິມເພື່ອດໍາເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນຕາມປັດໄຈທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຄໍາຮ້ອງຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເອກະສານທີ່ມີຂໍ້ມູນ ດັ່ງນີ້:

1. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສິນຄ້ານໍາເຂົ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ;
2. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ສົ່ງອອກ ແລະ ຜູ້ນໍາເຂົ້າ;
3. ຄວາມກ່ຽວພັນລະຫວ່າງການນໍາເຂົ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນກັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຫຼື ໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ;
4. ແຜນປັບປຸງຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ.

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງແລ້ວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບຫາຂໍ້ມູນ ຕ້ອງພິຈາລະນາຂໍ້ມູນ ຫຼື ຫຼັກຖານໃຫ້ສໍາເລັດພາຍໃນ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ, ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດສໍາເລັດໄດ້ພາຍໃນກໍານົດເວລາດັ່ງກ່າວ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບຫາຂໍ້ມູນ ສາມາດສະເໜີຕໍ່ລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອພິຈາລະນາຕໍ່ເວລາ, ແຕ່ສາມາດຕໍ່ໄດ້ສູງສຸດບໍ່ເກີນ ສິບວັນ ລັດຖະການ.

ໃນກໍລະນີ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບຫາຂໍ້ມູນ ບໍ່ພົບເຫັນຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ຜູ້ຜະລິດພາຍໃນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບຫາຂໍ້ມູນ ຕ້ອງລາຍງານລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຊາບ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງກ່ຽວກັບຜົນການວິໄຈຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ.

ໃນກໍລະນີ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບຫາຂໍ້ມູນພົບເຫັນຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ທີ່ຢັ້ງຢືນມີການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບຫາຂໍ້ມູນ ຕ້ອງລາຍງານຕໍ່ລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອພິຈາລະນາອອກຂໍ້ຕົກລົງໃຫ້ດໍາເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນ.

ມາດຕາ 14 ການພົບເຫັນຂໍ້ມູນ ຫຼື ຫຼັກຖານໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບຫາຂໍ້ມູນ

ເມື່ອເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບຫາຂໍ້ມູນ ຫາກພົບເຫັນຂໍ້ມູນ ຫຼື ຫຼັກຖານທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຫຼື ມີໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍນັ້ນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບຫາຂໍ້ມູນ ຕ້ອງລາຍງານຕໍ່ລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອພິຈາລະນາອອກຂໍ້ຕົກລົງໃຫ້ດໍາເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນ.

ມາດຕາ 15 ຂັ້ນຕອນການດໍາເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນ

ການດໍາເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນໃຫ້ດໍາເນີນຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ອອກຂໍ້ຕົກລົງໃຫ້ດໍາເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນ;
2. ດໍາເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນ;
3. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຜົນການສືບຫາຂໍ້ມູນ.

ມາດຕາ 16 ການອອກຂໍ້ຕົກລົງໃຫ້ດໍາເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບບົດລາຍງານຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບຫາຂໍ້ມູນ ລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ພິຈາລະນາອອກຂໍ້ຕົກລົງ ໃຫ້ດໍາເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນ ພ້ອມທັງແຕ່ງຕັ້ງຄະນະສືບຫາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ.

ຄະນະສືບຫາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ປະກອບດ້ວຍ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບຫາຂໍ້ມູນ, ພະນັກງານຂອງຂະແໜງການອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 17 ການດໍາເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນ

ພາຍຫຼັງລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ອອກຂໍ້ຕົກລົງໃຫ້ດໍາເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນ ຄະນະສືບຫາຂໍ້ມູນ ຕ້ອງດໍາເນີນຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ແຈ້ງໃຫ້ປະເທດສົ່ງອອກ, ຜູ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງ, ອົງການການຄ້າໂລກ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຮັບຊາບກ່ອນການດໍາເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນ;
2. ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຕົກລົງໃຫ້ດໍາເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນໃນສື່ໃດໜຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ສັງຄົມຮັບຊາບຢ່າງກວ້າງຂວາງ;
3. ປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອໃຫ້ພວກກ່ຽວສະແດງຫຼັກຖານ, ເອກະສານ ແລະ ຄວາມເຫັນກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດຂອງສາທາລະນະ;
4. ເກັບກໍາຂໍ້ມູນຢູ່ສະຖານທີ່ຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ.

ການສືບຫາຂໍ້ມູນ ຕ້ອງໃຫ້ສໍາເລັດພາຍໃນເວລາບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງຮ້ອຍແປດສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ອອກຂໍ້ຕົກລົງເປັນຕົ້ນໄປ, ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດສໍາເລັດຕາມກໍານົດເວລາດັ່ງກ່າວຄະນະສືບຫາຂໍ້ມູນ ສາມາດສະເໜີລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອພິຈາລະນາຕໍ່ກໍານົດເວລາ ແຕ່ຕໍ່ໄດ້ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫົກສິບວັນ.

ມາດຕາ 18 ການສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຜົນການສືບຫາຂໍ້ມູນ

ພາຍຫຼັງໄດ້ສໍາເລັດການສືບຫາຂໍ້ມູນແລ້ວ ຄະນະສືບຫາຂໍ້ມູນ ຕ້ອງສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຜົນການສືບຫາຂໍ້ມູນພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ມູນຫຼັກຖານທັງໝົດທີ່ເກັບກໍາໄດ້ຕໍ່ລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອນໍາສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງນໍາໃຊ້ ຫຼື ບໍ່ນໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງ.

ມາດຕາ 19 ການຍົກເລີກການດໍາເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນ

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ອອກຂໍ້ຕົກລົງໃຫ້ຍົກເລີກການດໍາເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ຮ້ອງຂໍຖອນຄໍາຮ້ອງຂອງຕົນ;
2. ບໍ່ມີຄວາມກ່ຽວພັນລະຫວ່າງການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ກັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຫຼື ໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ;
3. ເຫດຜົນອື່ນ.

ພາຍຫຼັງອອກຂໍ້ຕົກລົງໃຫ້ຍົກເລີກການດໍາເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນ ກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອົງການການຄ້າໂລກ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມທັງເຜີຍແຜ່ໃຫ້ສັງຄົມຊາບ.

ມາດຕາ 20 ການຮັກສາຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ຄະນະສືບຫາຂໍ້ມູນ ຕ້ອງເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ ຫຼື ຂໍ້ມູນທີ່ຜູ້ສະໜອງສະເໜີໃຫ້ເປັນຄວາມລັບ ແລະ ບໍ່ສາມາດເປີດເຜີຍຕໍ່ສັງຄົມໄດ້ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ຄະນະສືບຫາຂໍ້ມູນ ອາດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນສະຫຼຸບຫຍໍ້ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດເປີດເຜີຍໄດ້, ຖ້າຜູ້ສະໜອງບໍ່ສາມາດສະຫຼຸບຫຍໍ້ໄດ້ກໍຕ້ອງໃຫ້ເຫດຜົນ.

ຖ້າເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ຄະນະສືບຫາຂໍ້ມູນ ຫາກເຫັນວ່າການຮ້ອງຂໍໃຫ້ຮັກສາຂໍ້ມູນເປັນຄວາມລັບນັ້ນບໍ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍ ແລະ ຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນບໍ່ເຫັນດີໃຫ້ເປີດເຜີຍຕໍ່ສັງຄົມ ຫຼື ບໍ່ສາມາດສັງລວມຫຍໍ້ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ຄະນະສືບຫາຂໍ້ມູນ ອາດຈະບໍ່ນໍາເອົາຂໍ້ມູນນັ້ນມາປະກອບການພິຈາລະນາເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະມີການພິສູດຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນອື່ນວ່າຂໍ້ມູນນັ້ນເປັນຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ມາດຕາ 21 ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການດໍາເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນ

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດໍາເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ໃຫ້ນໍາໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 22 ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບຫາຂໍ້ມູນ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບຫາຂໍ້ມູນ ແມ່ນ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຮັບຜິດຊອບວຽກງານສືບຫາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 23 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບຫາຂໍ້ມູນ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບຫາຂໍ້ມູນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເກັບກໍາ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ;

2. ສືບຖາມ, ຮຽກເອົາຂໍ້ມູນຈາກຜູ້ຮ້ອງຂໍ, ຜູ້ນຳເຂົ້າ ແລະ ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ;

3. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຜົນການສືບຫາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ຕໍ່ລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເພື່ອພິຈາລະນາ;

4. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີກ່ຽວກັບການຍົກເລີກ ຫຼື ຂະຫຍາຍໄລຍະເວລາການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ;

5. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ III
ມາດຕະການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ

ໝວດທີ 1
ປະເພດຂອງມາດຕະການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ

ມາດຕາ 24 ປະເພດຂອງມາດຕະການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ

ມາດຕະການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ມີ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ;
2. ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ.

ມາດຕາ 25 ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ

ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ແມ່ນ ມາດຕະການທີ່ນຳໃຊ້ຕໍ່ຜູ້ນຳເຂົ້າສິນຄ້າໃນໄລຍະດຳເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນ ໂດຍໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວວາງເງິນຄ້ຳປະກັນຕາມລະບຽບການໄວ້ນຳກະຊວງການເງິນ.

ມາດຕາ 26 ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ

ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ ແມ່ນ ມາດຕະການທີ່ນຳໃຊ້ຕໍ່ຜູ້ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ພາຍຫຼັງສຳເລັດການສືບຫາຂໍ້ມູນທີ່ເຫັນວ່າມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິນຄ້າປະເພດດຽວຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕາມປັດໄຈທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ດ້ວຍການກຳນົດປະລິມານການນຳເຂົ້າ ຫຼື ການເພີ່ມອັດຕາພາສີຕໍ່ສິນຄ້ານຳເຂົ້າ.

ໝວດທີ 2
ການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ

ມາດຕາ 27 ການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ

ໃນໄລຍະດຳເນີນການສືບຫາຂໍ້ມູນ ຖ້າມີຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນວ່າການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຫຼື ຈະເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຫຼື ຖ້າຊັກຊ້າໃນການດຳເນີນການ ຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍທີ່ຍາກຈະແກ້ໄຂນັ້ນ ຄະນະສືບຫາຂໍ້ມູນຕ້ອງລາຍງານຕໍ່ລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໂດຍທັນທີ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນານຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ.

ພາຍຫຼັງທີ່ລັດຖະບານ ໄດ້ຕົກລົງນໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວແລ້ວ ກະຊວງການເງິນ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການດັ່ງກ່າວ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງແຈ້ງກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວໃຫ້ອົງການການຄ້າໂລກ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 28 ກໍານົດເວລາການນໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ

ການນໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ມີກໍານົດເວລາບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສອງຮ້ອຍວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ອອກຂໍ້ຕົກລົງນໍາໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ສິ້ນສຸດ ພາຍຫຼັງສໍາເລັດການສືບຫາຂໍ້ມູນ ຫຼື ຄົບຕາມກໍານົດເວລາຂອງການນໍາໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 29 ການຍົກເລີກມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ

ລັດຖະບານ ຈະພິຈາລະນາຍົກເລີກມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ກ່ອນກໍານົດເວລາທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 28 ຖ້າວ່າການສືບຫາຂໍ້ມູນ ຫາກພົບວ່າການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນນັ້ນ ບໍ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຫຼື ບໍ່ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ.

ການຍົກເລີກການນໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ກະຊວງການເງິນ ຕ້ອງສົ່ງເງິນຄໍ້າປະກັນຄືນໃຫ້ຜູ້ນໍາເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນໂດຍທັນທີ.

ໝວດທີ 3
ການນໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 30 ການນໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ

ພາຍຫຼັງສໍາເລັດການສືບຫາຂໍ້ມູນ ແລະ ມີຜົນການສືບຫາຂໍ້ມູນ ຢັ້ງຢືນວ່າການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຫຼື ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນນັ້ນ ຄະນະສືບຫາຂໍ້ມູນຕ້ອງລາຍງານລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນານໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ.

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບໜັງສືຈາກກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ລັດຖະບານຕ້ອງພິຈາລະນາຕົກລົງນໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ດ້ວຍການກໍານົດປະລິມານການນໍາເຂົ້າ ແລະ ມອບໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ການກໍານົດປະລິມານການນໍາເຂົ້າ ຕ້ອງບໍ່ເຮັດໃຫ້ປະລິມານການນໍາເຂົ້າຫຼຸດລົງຕໍ່າກວ່າປະລິມານການນໍາເຂົ້າໃນໄລຍະ ສາມປີ ສຸດທ້າຍທີ່ຜ່ານມາໂດຍສະເລ່ຍ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີເຫດຜົນຢັ້ງຢືນວ່າຕ້ອງໄດ້ຫຼຸດປະລິມານການນໍາເຂົ້າຕໍ່າກວ່ານັ້ນ ຈຶ່ງຈະສາມາດແກ້ໄຂຜົນກະທົບໄດ້.

ສໍາລັບມາດຕະການເພີ່ມອັດຕາພາສີ ກະຊວງການເງິນ ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາການສະເໜີຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອນໍາສະເໜີຕໍ່ຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຕົກລົງ.

ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ ຈະນຳໃຊ້ໃນເວລາຈຳເປັນເທົ່ານັ້ນ. ມາດຕະການດັ່ງກ່າວຫາກນຳໃຊ້ເກີນກວ່າ ໜຶ່ງປີ ໃຫ້ຫຼຸດລະດັບການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີໜ້າທີ່ແຈ້ງກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປໃຫ້ອົງການການຄ້າໂລກ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໂດຍໄວ.

ມາດຕາ 31 ໄລຍະເວລາການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ

ໄລຍະເວລາການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສີ່ປີ ນັບແຕ່ເວລານຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີການຕໍ່ເວລາຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 33 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 32 ການທົບທວນຄືນມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ

ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ ທີ່ມີອາຍຸການນຳໃຊ້ເກີນກວ່າ ສາມປີ ນັ້ນ ພາຍຫຼັງນຳໃຊ້ໄດ້ເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງໄລຍະເວລາແລ້ວ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງທົບທວນຄືນການນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ແລະ ສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາວ່າຈະຮັກສາ, ຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ຍົກເລີກ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີໜ້າທີ່ແຈ້ງຜົນການທົບທວນຄືນມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ ແລະ ການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ໃຫ້ອົງການການຄ້າໂລກ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໂດຍໄວ.

ມາດຕາ 33 ການຕໍ່ໄລຍະເວລາຂອງການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ

ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ສອງຄັ້ງ ຄື ຄັ້ງທີ່ໜຶ່ງ ບໍ່ເກີນ ສີ່ປີ ແລະ ຄັ້ງທີສອງ ບໍ່ເກີນ ສອງປີ, ແຕ່ກ່ອນໝົດກຳນົດເວລາ ຫົກເດືອນ ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອພິຈາລະນາຕໍ່ໄລຍະເວລາຂອງການນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ.

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການສະເໜີຈາກຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ, ຖ້າເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນສືບຕໍ່ນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ ລັດຖະບານພິຈາລະນາ.

ໃນກໍລະນີ ມີການຕໍ່ເວລານຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ ຕ້ອງຫຼຸດລະດັບຄວາມເຂັ້ມງວດຂອງການນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງແຈ້ງກ່ຽວກັບການຕໍ່ເວລາການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປໃຫ້ອົງການການຄ້າໂລກ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໂດຍໄວ.

ມາດຕາ 34 ການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປຄືນໃໝ່

ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ ທີ່ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ ແຕ່ຍັງສືບຕໍ່ມີຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜູ້ຜະລິດພາຍໃນ ຈຶ່ງສາມາດນຳໃຊ້ຄືນໃໝ່ໄດ້ອີກຕໍ່ສິນຄ້າທີ່ຖືກມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຜ່ານໄລຍະເວລາເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງໄລຍະການນຳໃຊ້ມາດຕະການຜ່ານມາແຕ່ຢ່າງໜ້ອຍບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ສອງປີ.

ສຳລັບມາດຕະການປົກປ້ອງ ທີ່ມີໄລຍະບໍ່ເກີນ ຮ້ອຍແປດສິບວັນ ນັ້ນອາດນຳໃຊ້ຕໍ່ສິນຄ້ານຳເຂົ້າຄືນໃໝ່ໄດ້ອີກ ເມື່ອໄດ້ນຳໃຊ້ຢ່າງໜ້ອຍ ໜຶ່ງປີ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ນຳໃຊ້ຕໍ່ສິນຄ້າດັ່ງກ່າວເກີນກວ່າ ສອງຄັ້ງ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຫ້າປີ.

ມາດຕາ 35 ການແກ້ໄຂຜົນກະທົບຈາກການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປ

ໃນກໍລະນີ ມີການນຳໃຊ້ ຫຼື ມີການຕໍ່ໄລຍະເວລາຂອງການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງທົ່ວໄປເກີນ ສາມ ປີ, ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ອາດປຶກສາຫາລືກັບປະເທດ ຜູ້ສົ່ງອອກ ທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກມາດຕະ ການດັ່ງກ່າວ ໂດຍຮັກສາລະດັບການຫຼຸດຜ່ອນພາສີ ໃຫ້ເທົ່າກັບລະດັບທີ່ມີຢູ່ໃນພັນທະຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ມີຕໍ່ ອົງການການຄ້າໂລກ.

ມາດຕາ 36 ການບໍ່ນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ

ມາດຕະການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ຈະບໍ່ຖືກນຳໃຊ້ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ສ່ວນແບ່ງການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຈາກປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງອົງການການຄ້າ ໂລກ ຫາກບໍ່ເກີນ ສາມສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທັງໝົດທີ່ຖືກສືບຫາຂໍ້ມູນ ຫຼື ສ່ວນແບ່ງການນຳເຂົ້າ ທັງໝົດຈາກປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ລວມກັນຫາກບໍ່ເກີນ ເກົ້າສ່ວນຮ້ອຍ;

2. ການນຳໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງນັ້ນ ຫາກເຫັນວ່າ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມພາຍ ໃນປະເທດ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອົງການການຄ້າໂລກ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການບໍ່ນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ.

ພາກທີ IV
ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 37 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ, ປົກປ້ອງຜູ້ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງຜູ້ ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ;

2. ເປັນສື່ກາງໃຫ້ ຫຼື ຮັບສິນບົນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ, ພັກພວກ, ຈຸ້ມເຈື້ອ ແລະ ການຈັດ ຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ;

3. ຂັດຂວາງການເຮັດວຽກຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ຄະນະສືບຫາຂໍ້ມູນ;

4. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 38 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ

ຫ້າມຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ ຜູ້ນຳເຂົ້າສິນຄ້າປະເພດດຽວກັນ, ປອມແປງ, ບິດເບືອນ ຫຼື ສະໜອງຂໍ້ມູນ ທີ່ບໍ່ ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ຄະນະສືບຫາຂໍ້ມູນ;

2. ໃຫ້ສິນບົນ ແກ່ພະນັກງານ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນ ກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ;

3. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 39 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່, ຄະນະສືບຫາຂໍ້ມູນ ແລະ ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຫ້າມເຈົ້າໜ້າທີ່, ຄະນະສືບຫາຂໍ້ມູນ ແລະ ພະນັກງານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ, ພັກພວກ, ຈຸ້ມເຈື້ອ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ;
2. ຮັບສິນບົນຈາກຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ຫຼື ຈາກຜູ້ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ;
3. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ, ເອກະສານທີ່ເປັນຄວາມລັບ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ແກ່ຍາວເວລາໃນການພິຈາລະນາເອກະສານຕ່າງໆ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ ຫຼື ກົດໜ່ວງເອກະສານຂອງຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ;
5. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນ ເພື່ອປົກປິດເຊື່ອງອຳຂໍ້ມູນຫຼັກຖານຕ່າງໆ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ V
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ
ໝວດທີ 1
ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ

ມາດຕາ 40 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງການເງິນ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
2. ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 41 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ເປັນແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການລະອຽດ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ;

4. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີຕໍ່ ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງນໍາໃຊ້ມາດຕະການປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ;

5. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ ແລະ ຄໍາແນະນໍາ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ;

6. ສ້າງ, ບໍາລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ

7. ແຕ່ງຕັ້ງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ຄະນະສືບຫາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມເສຍຫາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ;

8. ປຶກສາຫາລື ແລະ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

9. ພົວພັນຮ່ວມມື ແລະ ແລກປ່ຽນປະສົບການກັບສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ;

10. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

11. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 42 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ພະແນກອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ແຜນດໍາເນີນງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ;

2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ;

3. ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ຄະນະສືບຫາຂໍ້ມູນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ;

4. ຮັບການສະເໜີ ແລະ ການແຈ້ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອລາຍງານກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າພິຈາລະນາແກ້ໄຂ;

5. ຕິດຕາມກວດກາການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຜົນກະທົບຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ;

6. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປົກປ້ອງຜູ້ຜະລິດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;